

Guidelines

Pokyny 10/2020 týkající se omezení podle článku 23 GDPR

Verze 2.1

Přijato dne 13. října 2021

Přehled verzí

Verze 1.0	15. prosince 2020	Přijetí pokynů k veřejné konzultaci
Verze 2.0	13. října 2021	Přijetí pokynů po veřejné konzultaci
Verze 2.1	15. března 2022	Formátovací změna

Obsah

1	Úvod	5
2	Význam omezení.....	6
3	Požadavky stanovené v čl. 23 odst. 1 GDPR.....	7
3.1	Respektování podstaty základních práv a svobod	7
3.2	Legislativní opatření stanovující omezení a nezbytnost předvídatelnosti (41. bod odůvodnění a judikatura Soudního dvora EU)	7
3.3	Důvody pro omezení.....	8
3.3.1	Národní bezpečnost, obrana a veřejná bezpečnost.....	9
3.3.2	Prevence, vyšetřování, odhalování a stíhání trestných činů nebo výkon trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení.....	9
3.3.3	Jiné důležité cíle obecného veřejného zájmu	9
3.3.4	Ochrana nezávislosti soudnictví a soudních řízení.....	10
3.3.5	Prevence, vyšetřování, odhalování a stíhání porušování etických pravidel regulovaných povolání 10	
3.3.6	Monitorovací, inspekční nebo regulační funkce spojená s výkonem veřejné moci v případech uvedených v čl. 23 písm. a) až e) a g) GDPR	10
3.3.7	Ochrana subjektu údajů nebo práv a svobod druhých	10
3.3.8	Vymáhání občanskoprávních nároků	10
3.4	Práva subjektů údajů a povinnosti správce údajů, které mohou být omezeny.....	10
3.5	Posouzení nezbytnosti a přiměřenosti	11
4	Požadavky stanovené v čl. 23 odst. 2 GDPR.....	12
4.1	Kategorie osobních údajů	13
4.2	Rozsah omezení.....	13
4.3	Záruky proti zneužití údajů nebo protiprávnímu přístupu k nim či jejich protiprávnímu předání	13
4.4	Specifikace správce.....	13
4.5	Doby uložení	13
4.6	Rizika z hlediska práv a svobod subjektů údajů	14
4.7	Právo být informován o daném omezení, pokud to není na újmu účelu omezení	14
5	Konzultace s dozorovými úřady (čl. 36 odst. 4 a čl. 57 odst. 1 písm. c) GDPR)	15
6	Nedodržení požadavků článku 23 GDPR členským státem	15
7	Specifické prvky týkající se správců a zpracovatelů údajů	15
7.1	Zásada odpovědnosti	15
7.2	Výkon práv subjektu údajů po zrušení omezení.....	16

7.3	Nedodržení legislativního opatření ukládajícího omezení správcem údajů.....	16
8	Závěry.....	17
9	Příloha: Kontrolní seznamy – článek 23 GDPR v kostce.....	18
9.1	Požadavky podle čl. 23 odst. 1 GDPR.....	18
9.2	Požadavky podle čl. 23 odst. 2 GDPR.....	18

Evropský sbor pro ochranu osobních údajů

s ohledem na čl. 70 odst. 1 písm. e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „GDPR“),

s ohledem na Dohodu o EHP, a zejména na její přílohu XI a protokol 37, ve znění rozhodnutí Smíšeného výboru EHP č. 154/2018 ze dne 6. července 2018¹,

s ohledem na články 12 a 22 svého jednacího řádu,

PŘIJAL TYTO POKYNY:

1 ÚVOD

1. Cílem tohoto dokumentu je poskytnout pokyny k uplatnění článku 23 GDPR. Tyto pokyny poskytují důkladnou analýzu kritérií pro uplatnění omezení, posouzení, která je třeba provést, způsobů, jak mohou subjekty údajů vykonávat svá práva po zrušení omezení, a důsledků porušení ustanovení článku 23 GDPR.
2. Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů je základním právem. Ustanovení čl. 16 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie pověřuje Evropský parlament a Radu k tomu, aby stanovily pravidla týkající se ochrany osobních údajů a pravidla týkající se volného pohybu osobních údajů. GDPR chrání práva a svobody fyzických osob, a zejména jejich právo na ochranu osobních údajů. Ochranu údajů není možné zajistit bez dodržování práv a zásad stanovených v GDPR (článcích 12 až 22 a článku 34, jakož i článku 5 v rozsahu, v jakém jeho ustanovení odpovídají právům a povinnostem stanoveným v článcích 12 až 22 GDPR). Všechna tato práva a povinnosti tvoří jádro základního práva na ochranu osobních údajů a jejich uplatňování by mělo být obecným pravidlem. Jakékoliv omezení základního práva na ochranu osobních údajů musí být v souladu s článkem 52 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).
3. Článek 23 GDPR je třeba číst a vykládat v tomto kontextu. Dané ustanovení nese název „omezení“. Stanoví, že právo Unie nebo členského státu může v uvedených situacích omezit uplatnění některých ustanovení nařízení týkajících se práv subjektů údajů a povinností správců údajů. Omezení je třeba vnímat jako výjimky z obecného pravidla umožňujícího výkon práv a ukládajícího povinnosti zakotvené v GDPR². Omezení by proto měla být vykládána úzce, měla by být uplatňována pouze za konkrétně stanovených okolností a pouze při splnění určitých podmínek.
4. Ani ve výjimečných situacích nelze ochranu osobních údajů omezit v celém jejím rozsahu. Musí být dodržována i za jakýchkoliv mimořádných opatření a v souladu s článkem 23 GDPR tím přispívat k respektování zásadních hodnot demokracie, právního státu a základních práv, na nichž je Unie

¹ Odkazy na „členské státy“ v celém tomto dokumentu je třeba chápat jako odkazy na „členské státy EHP“.

² Tyto situace nezahrnují scénáře, na které se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV.

založena: jakékoliv opatření přijaté členskými státy musí respektovat obecné právní zásady, podstatu základních práv a svobod a nesmí být nevratné a správci a zpracovatelé údajů musí nadále dodržovat pravidla ochrany údajů.

5. Je třeba poznamenat, že ve všech případech, kdy právo Unie nebo členského státu umožňuje omezení práv subjektů údajů nebo povinností správců (včetně společných správců³) a zpracovatelů⁴ údajů, zásada odpovědnosti stanovená v čl. 5 odst. 2 GDPR nadále platí. To znamená, že správce údajů odpovídá za dodržování rámce EU pro ochranu údajů, včetně zásad týkajících se zpracování jejich údajů, a musí být schopen subjektům údajů prokázat, že tento rámec dodržuje.
6. V případech, kdy normotvůrce EU nebo vnitrostátní normotvůrce stanoví omezení na základě článku 23 GDPR, zajistí, aby byly splněny požadavky stanovené v čl. 52 odst. 1 Listiny, a zejména provede posouzení přiměřenosti, aby byla omezení uplatněna jen v nezbytně nutném rozsahu.

2 VÝZNAM OMEZENÍ

7. GDPR neobsahuje definici pojmu omezení. Článek 23 a 73. bod odůvodnění GDPR uvádí pouze podmínky, za kterých lze omezení uplatnit.
8. V těchto pokynech bude pojem omezení definován jako jakékoliv omezení rozsahu povinností a práv stanovených v článcích 12 až 22 a 34 GDPR, jakož i v odpovídajících ustanoveních článku 5 v souladu s článkem 23 GDPR. Omezení určitého práva musí být odůvodněno ochranou důležitých cílů, například ochranou práv a svobod jiných osob nebo důležitých cílů obecného veřejného zájmu Unie nebo členského státu, které jsou uvedeny v čl. 23 odst. 1 GDPR. K omezení práv subjektů údajů proto může dojít pouze tehdy, jsou-li v sázce tyto vyjmenované zájmy⁵ a daná omezení mají za cíl jejich ochranu.
9. Proto musí být dány jasné důvody pro uplatnění omezení. Aby byla omezení v souladu s právem, musí být stanovena v legislativním opatření, musí se týkat omezeného počtu práv subjektů údajů a/nebo povinností správce údajů, které jsou uvedeny v článku 23 GDPR⁶, musí respektovat podstatu dotčených základních práv a svobod, představovat nezbytné a přiměřené opatření v demokratické společnosti a zajišťovat jeden z cílů uvedených v čl. 23 odst. 1 GDPR, jak jsou popsány níže.
10. Dále, jak je uvedeno v 73. bodě odůvodnění GDPR, by omezení měla být v souladu s požadavky stanovenými v Listině a Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod.
11. Kromě omezení uvedených v článku 23 zahrnuje GDPR také ustanovení týkající se zvláštních situací, při nichž dochází ke zpracování podle kapitoly IX, kde mohou členské státy zákonem stanovit zvláštní opatření ovlivňující práva subjektů údajů, jako jsou odchylky a výjimky (například článek 85 nebo 89 GDPR). Tyto pokyny se však takovými případy nezabývají.
12. Omezení rozsahu povinností a práv stanovených v článcích 12 až 22 a v článku 34 může mít různé podoby, ale nikdy nemůže dojít k obecnému pozastavení všech práv. Legislativní opatření stanovující omezení podle článku 23 GDPR mohou rovněž stanovit opožděný výkon práva, částečný výkon práva

---

³ V případě společné správy, zejména v případě, kdy správci pocházejí z různých členských států, by měla být zvážena a zohledněna omezení platná v souladu s článkem 23, aby si společní správci v ujednání vyjasnili své příslušné role.

⁴ Přestože pokyny budou dále odkazovat pouze na „správce“, jsou doporučení tam, kde je to vhodné, určena také zpracovatelům.

⁵ Ustanovení čl. 23 odst. 1 GDPR uvádí taxativní výčet těchto zájmů.

⁶ Některá práva, jako například právo podat stížnost u dozorového úřadu (článek 77 GDPR), nelze omezit podle článku 23 GDPR.

nebo jeho omezení na určité kategorie údajů, nebo že právo lze vykonávat nepřímo prostřednictvím nezávislého dozorového úřadu.

3 POŽADAVKY STANOVENÉ V ČL. 23 ODS. 1 GDPR

13. Ustanovení čl. 23 odst. 1 GDPR uvádí řadu požadavků, které jsou podrobně popsány níže. Aby bylo možné se opatření zákonně dovolávat, musí být naplněny všechny tyto požadavky.

3.1 Respektování podstaty základních práv a svobod

14. Jedním z hlavních cílů práva v oblasti ochrany údajů je posílení kontroly subjektů údajů nad osobními údaji, které se jich týkají. Jakékoliv omezení musí respektovat podstatu omezovaného práva. To znamená, že omezení, která jsou natolik rozsáhlá a narušující, že zneplatní základní právo v jeho základním obsahu, nemohou být ospravedlněna. Obecné vyloučení práv subjektů údajů v souvislosti se všemi nebo s konkrétními operacemi zpracování údajů nebo ve vztahu ke konkrétním správcům údajů by v každém případě nerespektovalo podstatu základního práva na ochranu osobních údajů, jak je zakotveno v Listině. Dojde-li k ohrožení podstaty práva, považuje se omezení za nezákonné, aniž by bylo nutné dále posuzovat, zda slouží cíli obecného zájmu nebo splňuje kritéria nezbytnosti a přiměřenosti.
15. Aby mohla být taková kontrola zaručena, mají subjekty údajů v rámci práva na ochranu údajů řadu práv a správce údajů má vůči subjektu údajů řadu povinností stanovených v člancích 12 až 22 a v článku 34 GDPR, jakož i v článku 5 v rozsahu, v jakém ustanovení tohoto článku odpovídají právům a povinnostem stanoveným v člancích 12 až 22 GDPR. Článek 23 GDPR je třeba číst a vykládat v tomto kontextu.

3.2 Legislativní opatření stanovující omezení a nezbytnost předvídatelnosti (41. bod odůvodnění a judikatura Soudního dvora EU)

16. Požadavek legislativního opatření znamená, že správci mohou uplatnit omezení stanovené v článku 23 GDPR pouze v rozsahu, v jakém je toto omezení specifikováno v právu Unie nebo členského státu. Bez odpovídajícího legislativního opatření správci nemohou důvody uvedené v čl. 23 odst. 1 GDPR přímo uplatnit. 41. bod odůvodnění GDPR uvádí, že „[o]dkazy v tomto nařízení na právní základ či legislativní opatření neznamenají nutně legislativní akt přijatý parlamentem, aniž jsou dotčeny požadavky vyplývající z ústavního řádu dotčeného členského státu. Tento právní základ či legislativní opatření by však měly být jasné a přesné a jejich použití by mělo být předvídatelné pro osoby, na něž se vztahují, jak to vyžaduje judikatura Soudního dvora Evropské unie [...] a Evropského soudu pro lidská práva“⁷.
17. Podle čl. 52 odst. 1 Listiny musí být každé omezení výkonu práv a svobod uznaných touto listinou „stanoveno zákonem“. To odpovídá výrazu „v souladu se zákonem“ v čl. 8 odst. 2 Evropské úmluvy o lidských právech⁸, což znamená nejen soulad s vnitrostátním právem, ale týká se také kvality tohoto

---

⁷ Druh zvažovaných legislativních opatření musí být v souladu s právem EU nebo s vnitrostátním právem. V závislosti na rozsahu omezení by na vnitrostátní úrovni mohlo být vyžadováno zvláštní legislativní opatření zohledňující úroveň normy.

⁸ Viz zejména Evropský soud pro lidská práva, 14. září 2010, Sanoma Uitgevers B.V. v. Nizozemsko, EC:ECHR:2010:0914JUD003822403 bod 83: „Dále pokud jde o výrazy „v souladu se zákonem“ a „stanoven zákonem“ vyskytující se v článku 8 a článku 11 Úmluvy, Soud připomíná, že termín „zákon“ vnímá ve smyslu „materiálním“ a nikoli „formálním“; zahrnuje sem „psané právo“ obsahující jak texty legislativní, tak i podzákonné předpisy přijaté profesními komorami, na základě zmocnění zákonodárcem i „nepsané právo.“ „Zákon“ je třeba chápat jako psaný text i jako „soudcovské právo“. Stručně řečeno, „zákon“ je text s právními účinky, interpretovaný kompetentními soudy.“ Pokud jde o pojem „stanoveno zákonem“, měla by být použita kritéria

práva, které musí být slučitelné s právním státem, a to aniž by byla dotčena povaha aktu. Vnitrostátní právo musí být zejména **dostatečně jasné, aby jednotlivcům poskytlo vhodné informace o okolnostech a podmínkách, za kterých jsou správci údajů oprávněni uchýlit se k takovým omezením.** Stejně přísná norma by měla být uplatňována na všechna omezení, která mohou být uložena členskými státy. V souladu s GDPR a judikaturou Soudního dvora Evropské unie (SDEU) a Evropského soudu pro lidská práva (ESLP) je nezbytné, aby byla legislativní opatření, která mají omezovat rozsah práv subjektu údajů nebo povinností správce údajů, pro subjekty údajů předvídatelná.

18. Zatímco jakékoliv legislativní opatření musí být v každém případě přizpůsobeno sledovanému cíli a splňovat kritérium předvídatelnosti, legislativní opatření stanovící ustanovení pro uplatnění omezení podle článku 23 GDPR nemusí být vždy časově omezeno nebo vázáno na konkrétní období.
  - a. V některých případech není omezení spojeno s konkrétním časovým rámcem, neboť důvod pro uplatnění omezení, který má být legislativním opatřením chráněn, není sám o sobě časově omezen. S ohledem na zásady nezbytnosti a přiměřenosti je nutné zajistit, aby tato legislativní opatření souvisela s důvodem pro omezení, který má být v demokratické společnosti průběžně nebo trvale zabezpečen. Například legislativní opatření omezující rozsah povinností a práv stanovených v člancích 12 až 22 a v článku 34 za účelem zajištění ochrany nezávislosti soudnictví a soudních řízení lze považovat za naplňující trvalý cíl v demokratické společnosti, a proto nemůže být časově omezené.
  - b. V jiných případech je důvod pro uplatnění omezení, který má být chráněn, sám o sobě časově omezený, a proto by i legislativní opatření mělo stanovit časové omezení, aby bylo splněno kritérium předvídatelnosti. Pokud jsou například omezení přijata v souvislosti s nouzovým stavem za účelem ochrany veřejného zdraví, EDPB se domnívá, že omezení uložená na dobu, která není přesně časově vymezena, nesplňují kritérium předvídatelnosti, a to včetně případů, kdy se takové omezení použije zpětně nebo kdy podléhá nedefinovaným podmínkám⁹.
19. Souvislost mezi předpokládanými omezeními a sledovaným cílem by měla být v příslušném legislativním opatření nebo v dalších doplňujících dokumentech jasně stanovena a prokázána. Například samotná existence pandemie není dostatečným důvodem pro stanovení jakéhokoli druhu omezení práv subjektů údajů; jakékoliv omezení by naopak mělo jednoznačně přispívat k ochraně důležitého cíle obecného veřejného zájmu Unie nebo členského státu.

3.3 Důvody pro omezení

20. Pro přijetí legislativního opatření stanovícího omezení a uplatnění omezení v konkrétním případě je třeba splnit jednu nebo několik z následujících podmínek uvedených v čl. 23 odst. 1 GDPR. Jedná se o taxativní výčet, což znamená, že omezení nelze provádět za žádných jiných podmínek, než jsou podmínky uvedené níže.
21. Souvislost mezi předpokládanými omezeními a sledovaným cílem by měla být v legislativním opatření jasně stanovena.

---

vypracovaná Evropským soudem pro lidská práva, jak navrhují stanoviska generálního advokáta Soudního dvora EU ve spojených věcech C-203/15 a C-698/15, Tele2 Sverige AB, ECLI:EU:C:2016:572, body 137–154 nebo ve věci C-70/10, Scarlet Extended, ECLI:EU:C:2011:255, bod 99.

⁹ Viz také bod 46 níže.

3.3.1 Národní bezpečnost, obrana a veřejná bezpečnost

22. K omezení práv subjektu údajů může dojít za účelem ochrany národní nebo veřejné bezpečnosti a/nebo obrany členských států, jak je uvedeno v čl. 23 odst. 1 písm. a), b) a c) GDPR.
23. Veřejná bezpečnost navíc zahrnuje ochranu lidských životů, zejména v reakci na přírodní nebo člověkem způsobené katastrofy.

3.3.2 Prevence, vyšetřování, odhalování a stíhání trestných činů nebo výkon trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení

24. V určitých případech může poskytnutí informací subjektům údajů, které jsou předmětem vyšetřování, ohrozit úspěch tohoto vyšetřování. Z toho důvodu může být nezbytné omezit právo na informace nebo jiná práva subjektu údajů podle čl. 23 odst. 1 písm. d) GDPR. Relevantní je to například v rámci boje proti praní peněz nebo činností forenzních laboratoří¹⁰.
25. V souladu s judikaturou SDEU se vynechané informace poskytnou, jakmile již nebude možné, že by ohrozily probíhající vyšetřování¹¹. To znamená, že by subjektu údajů mělo být co nejdříve zasláno zvláštní (danému subjektu uzpůsobené) oznámení o ochraně údajů s uvedením různých práv, jako je právo na přístup k informacím, opravu atd.
26. Cílem zajištění veřejné bezpečnosti je také ochrana lidských životů, zejména v reakci na přírodní nebo člověkem způsobené katastrofy¹².

3.3.3 Jiné důležité cíle obecného veřejného zájmu

27. Ustanovení čl. 23 odst. 1 písm. e) GDPR uvádí jako jiné důležité cíle obecného veřejného zájmu Unie nebo členského státu důležitý hospodářský nebo finanční zájem, včetně peněžních, rozpočtových a daňových záležitostí, veřejného zdraví a sociálního zabezpečení. Může se jednat například o vedení veřejných rejstříků z důvodů obecného veřejného zájmu nebo dalšího zpracování archivovaných osobních údajů s cílem poskytnout konkrétní informace související s politickým chováním za bývalého totalitního režimu¹³. Náklady vzniklé v důsledku poskytování informací a tím i finanční zátěž veřejných rozpočtů však nepostačují k ospravedlnění veřejného zájmu na omezení práv subjektů údajů. Správa přímých daní například může uložit omezení práv na přístup subjektu údajů k osobním údajům, pokud je tento subjekt daňovou správou vyšetřován v rámci její zákonné povinnosti a pokud by tento přístup ohrozil probíhající vyšetřování. Toto omezení by však mělo platit pouze po dobu nezbytnou pro konkrétní šetření a mělo by být zrušeno, jakmile daňová správa šetření uzavře. Subjekt údajů by měl být neprodleně informován a mělo by mu být poskytnuto odůvodnění obsažené v rozhodnutí správce údajů, jakož i datum, od kterého může znovu uplatnit své právo na přístup k údajům. Rovněž by měla být zajištěna vhodná ochranná opatření, jako je například nepřímý přístup¹⁴ – pokud je vnitrostátními právními předpisy zaveden – s cílem zajistit, aby mohl nezávislý orgán kontrolovat zákonnost zpracování.
28. Za účelem zajištění obecného veřejného zájmu, kterým je přístupnost zákona, může veřejná správa uložit omezení práva vznést námitku proti zpracování pseudonymizovaných osobních údajů za účelem

---

¹⁰ 19. bod odůvodnění GDPR.

¹¹ Posudek 1/15 SDEU (velkého senátu) k návrhu dohody mezi Kanadou a Evropskou unií o předávání údajů jmenné evidence cestujících, 26. července 2017, ECLI:EU:C:2017:592.

¹² 73. bod odůvodnění GDPR.

¹³ 73. bod odůvodnění GDPR.

¹⁴ Tj. subjekt údajů může požádat příslušný dozorový úřad, aby provedl nezbytné kontroly a ověření informací, které se ho týkají. Takovýto nepřímý přístup může být zřízen například za účelem ochrany bezpečnosti státu, obrany nebo veřejné bezpečnosti. Dozorový úřad pak může získat přístup k informacím, ověřit je a případně může požádat o opravu nebo výmaz zpracovávaných osobních údajů.

vypracování referenčního dokumentu a informací identifikujících podle druhu škody částky nárokované a nabízené stranami sporu, jakož i částky přiřčené obětem jako odškodnění za jejich fyzickou újmu v soudních rozhodnutích vydaných na základě odvolání správními soudy a občanskoprávními soudy. K takovým omezením může dojít za předpokladu, že jsou splněny podmínky podle čl. 23 odst. 2 GDPR, a to zejména prostřednictvím zavedení záruk, jako je uvedení přibližné výše odškodnění, vymazání jména a příjmení stran sporu a pseudonymizace zpracovávaných osobních údajů.

3.3.4 Ochrana nezávislosti soudnictví a soudních řízení

29. Ustanovení čl. 23 odst. 1 písm. f) GDPR předpokládá rovněž potřebu omezit určitá práva subjektů údajů nebo povinnosti správce údajů za účelem ochrany nezávislosti soudnictví a soudních řízení.
30. Rozsah těchto omezení by měl být v souladu s vnitrostátními právními předpisy upravujícími tyto záležitosti.

3.3.5 Prevence, vyšetřování, odhalování a stíhání porušování etických pravidel regulovaných povolání

31. Ustanovení čl. 23 odst. 1 písm. g) GDPR zmiňuje porušování etických pravidel regulovaných povolání, jako jsou lékařské a právnické profese.
32. Jedná se o případy, kdy se vyšetřování v zásadě netýká trestných činů, jelikož v případech, kdy se vyšetřování týká trestného činu, by se použil důvod uvedený v bodě 3.3.2.

3.3.6 Monitorovací, inspekční nebo regulační funkce spojená s výkonem veřejné moci v případech uvedených v čl. 23 písm. a) až e) a g) GDPR

Důvod pro omezení uvedený v čl. 23 odst. 2 písm. h) GDPR se týká potenciálního omezení v případě existence kontrolní či monitorovací funkce nebo regulační funkce spojené, i pouze příležitostně, s výkonem veřejné moci v případech uvedených v bodech 3.3.1 až 3.3.3 a 3.3.5.

3.3.7 Ochrana subjektu údajů nebo práv a svobod druhých

33. Ustanovení čl. 23 odst. 1 písm. i) GDPR odkazuje na důvod omezení za účelem ochrany subjektu údajů nebo práv a svobod druhých.
34. Omezení za účelem ochrany práv a svobod druhých je možné ilustrovat na příkladu správního šetření a/nebo disciplinárního řízení nebo vyšetřování obvinění z obtěžování na pracovišti. V takovém případě může být legislativním opatřením stanoveno, že osobě, která je předmětem vyšetřování nebo disciplinárního řízení, může být omezeno právo na přístup k údajům, pokud je z důvodu ochrany před odvetným opatřením skryta totožnost údajné oběti nebo svědka nebo oznamovatele. Právo oběti nebo svědka na přístup k údajům může být rovněž omezeno za účelem respektování práva na soukromí a ochranu údajů osoby, která je předmětem šetření nebo disciplinárního řízení.

3.3.8 Vymáhání občanskoprávních nároků

35. Ustanovení čl. 23 odst. 1 písm. j) GDPR zahrnuje jako důvod pro omezení také vymáhání občanskoprávních nároků. Zatímco čl. 23 odst. 1 písm. j) GDPR umožňuje omezení za účelem ochrany individuálních zájmů (potenciálního) účastníka řízení, čl. 23 odst. 1 písm. f) GDPR povoluje omezení za účelem ochrany samotného soudního řízení i příslušných procesních pravidel.

3.4 Práva subjektů údajů a povinnosti správce údajů, které mohou být omezeny

36. V souladu s článkem 23 GDPR lze omezit pouze články 12 až 22, článek 34 GDPR a článek 5 v rozsahu, v jakém ustanovení příslušného článku odpovídají právům a povinnostem stanoveným v článcích 12 až 22.

37. Omezení povinností se týká omezení zásad souvisejících se zpracováním osobních údajů v rozsahu, v jakém ustanovení článku 5 odpovídají povinnostem stanoveným v člancích 12 až 22 GDPR a oznamování případů porušení zabezpečení osobních údajů subjektu údajů (článek 34 GDPR). Článek 5 GDPR, který stanoví zásady zpracování osobních údajů, je jedním z nejdůležitějších článků nařízení. Omezení zásad ochrany údajů musí být řádně odůvodněno výjimečnou situací, musí respektovat podstatu dotčených základních práv a svobod a navazovat na posouzení nezbytnosti a přiměřenosti¹⁵ (viz oddíl 3.5 níže). Je třeba poznamenat, že článek 5 GDPR lze omezit pouze v rozsahu, v jakém jeho ustanovení odpovídají právům a povinnostem stanoveným v člancích 12 až 22 GDPR.
38. Omezení práv se týkají práva na transparentní informace (článek 12 GDPR), práva na informace (články 13 a 14 GDPR), práva na přístup (článek 15 GDPR), práva na opravu (článek 16 GDPR), práva na výmaz (článek 17 nařízení GDPR), práva na omezení zpracování (článek 18 GDPR), oznamovací povinnosti ohledně opravy nebo výmazu osobních údajů nebo omezení zpracování (článek 19 GDPR), práva na přenositelnost údajů (článek 20 GDPR), práva vznést námitku (článek 21 GDPR), práva nebýt předmětem automatizovaného individuálního rozhodování (článek 22 GDPR).
39. To znamená, že žádná jiná práva subjektů údajů – jako je právo podat stížnost u dozorového úřadu (článek 77 GDPR) – ani jiné povinnosti správců údajů nemohou být omezeny.

3.5 Posouzení nezbytnosti a přiměřenosti

40. Podle čl. 23 odst. 1 jsou omezení v souladu s právem pouze v případě, že představují nezbytné a přiměřené opatření v demokratické společnosti. To znamená, že aby byla v souladu s GDPR, musí omezení projít testem nezbytnosti a přiměřenosti¹⁶. Test nezbytnosti a přiměřenosti by měl být proveden předtím, než zákonodárce rozhodne o uplatnění omezení.
41. Nezbytnost opatření může být posouzena v souvislosti s cílem, který má být opatřením chráněn. Je proto důležité stanovit cíl dostatečně podrobně, aby bylo možné posoudit, zda je opatření nezbytné. Pokud je například ve správním řízení nutné omezit poskytování informací o části vyšetřování, ale některé informace již mohou být dotčeným subjektům údajů sděleny, pak by tyto informace měly být dané osobě poskytnuty. Judikatura SDEU uplatňuje přísný test nezbytnosti pro jakákoliv omezení výkonu práv na ochranu osobních údajů a respektování soukromého života v souvislosti se zpracováním osobních údajů: „aby se výjimky či omezení ochrany údajů (...) prováděly v mezích toho, co je naprosto nezbytné“¹⁷. ESLP uplatňuje test přísné nezbytnosti v závislosti na kontextu a všech relevantních okolnostech, například s ohledem na opatření tajného sledování¹⁸.
42. Pokud je tento test splněn, bude posouzena přiměřenost zamýšleného opatření. Pokud by návrh opatření neprošel testem nezbytnosti, není třeba zkoumat jeho přiměřenost. Opatření, které se neprokáže jako nezbytné, by nemělo být navrhováno, pokud a dokud nebude upraveno tak, aby splňovalo požadavek nezbytnosti.

---

¹⁵ Viz [Pokyny evropského inspektora ochrany údajů \(EDPS\) – „Posouzení nezbytnosti opatření, která omezují základní právo na ochranu osobních údajů: sada nástrojů“](#), [Pokyny EDPS k posuzování přiměřenosti opatření, která omezují základní práva na soukromí a ochranu osobních údajů](#) a [Rychlý průvodce EDPS nezbytností a přiměřeností](#).

¹⁶ V rámci posílání dozorových úřadů a za účelem zajištění právní jistoty se doporučuje test přiměřenosti a nezbytnosti zdokumentovat. Dozorové úřady si mohou vyžádat další dokumentaci.

¹⁷ Viz SDEU, rozsudek ze dne 16. prosince 2008, věc C-73/07, Tietosuoja ja tultuutettu v. Sata kunnan Markkinapörssi Oy a Sata media Oy, ECLI:EU:C:2008:727, bod 56.

¹⁸ Viz ESLP, Szabo a Vissy v. Maďarsko, 12. ledna 2016, bod 73.

43. Test nezbytnosti a přiměřenosti obvykle zahrnuje posouzení rizik z hlediska práv a svobod subjektů údajů. Rizika z hlediska práv a svobod subjektů údajů jsou podrobně popsána v bodě 4.7 těchto pokynů.
44. Podle zásady přiměřenosti nemůže obsah legislativního opatření překročit to, co je nezbytně nutné k zajištění cílů uvedených v čl. 23 odst. 1 písm. a) až j) GDPR. Omezení tedy musí být vhodné k dosažení legitimních cílů sledovaných dotčenou právní úpravou a nesmí překračovat meze toho, co je vhodné a nezbytné k dosažení těchto cílů. Podle judikatury SDEU nelze článek 23 GDPR vykládat tak, že by mohl členské státy oprávnit k zásahu do respektování soukromého života v rozporu s článkem 7 Listiny, nebo do jiných záruk stanovených v této Listině. Konkrétně může být pravomoc, kterou členským státům přiznává čl. 23 odst. 1 GDPR, vykonávána pouze při dodržení požadavku proporcionality, podle kterého výjimky z ochrany osobních údajů a její omezení musí být činěny v mezích toho, co je naprosto nezbytné¹⁹.
45. Navrhované omezující opatření by mělo být podpořeno důkazy popisujícími problém, který má být tímto opatřením řešen, jak jej bude opatření řešit a proč jej nemohou dostatečným způsobem řešit stávající nebo méně rušivá opatření. Existuje také požadavek prokázat, jakým způsobem jakýkoliv navrhovaný zásah nebo omezení skutečně naplňuje cíle obecného zájmu státu a EU nebo potřebu ochrany práv a svobod druhých. Omezení práv na ochranu údajů se musí zaměřit na specifická rizika.
46. Pokud například omezení přispívají k ochraně veřejného zdraví během nouzového stavu, EDPB se domnívá, že musí být přísně omezena v rozsahu (např. pokud jde o účel, dotčená práva subjektu údajů nebo kategorie dotčených správců) a v čase. Zejména musí být omezena na období nouzového stavu. Práva subjektu údajů lze omezit, ale nikoli odepřít.

4 POŽADAVKY STANOVENÉ V ČL. 23 ODS. 2 GDPR

47. Dle judikatury SDEU musí každé legislativní opatření přijaté na základě čl. 23 odst. 1 GDPR konkrétně splňovat zvláštní požadavky stanovené v čl. 23 odst. 2 GDPR²⁰. Ustanovení čl. 23 odst. 2 GDPR stanoví, že legislativní opatření omezující práva subjektů údajů a povinnosti správců údajů obsahují případná konkrétní ustanovení o několika kritériích uvedených níže. Zpravidla by všechny požadavky uvedené níže měly být zahrnuty v legislativním opatření, které ukládá omezení podle článku 23 GDPR.
48. Výjimky z tohoto pravidla vycházející ze skutečnosti, že jedno nebo více ustanovení v čl. 23 odst. 2 GDPR nejsou relevantní ve vztahu k legislativnímu opatření ukládajícímu omezení práv subjektů údajů, musí zákonodárce řádně odůvodnit. EDPB vykládá výraz „je-li to relevantní“ v čl. 23 odst. 2 GDPR ve vztahu k okolnostem.
49. Ustanovení čl. 23 odst. 2 písm. a) GDPR zmiňuje účely zpracování nebo kategorie zpracování jako jedno z konkrétních ustanovení, která musí být uvedena v jakýchkoliv legislativních opatřeních omezujících práva subjektů údajů nebo povinnosti správců údajů. V souladu s 8. bodem odůvodnění GDPR by měl

¹⁹ SDEU, rozsudek ze dne 6. října 2020, La Quadrature du net a další ve spojených věcech C-511/18, C-512/18 a C-520/18, ECLI:EU:C:2020:791, bod 210. Například ve vztahu k uchovávání údajů poskytovateli veřejných komunikačních služeb on-line a poskytovateli hostingových služeb dospěl SDEU v bodě 212 k závěru, že „čl. 23 odst. 1 nařízení (GDPR) nahlížený ve světle článků 7, 8 a 11 a čl. 52 odst. 1 Listiny musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která poskytovatelům veřejných komunikačních služeb on-line a poskytovatelům hostingových služeb ukládá povinnost plošného a nerozlišujícího uchovávání údajů, zejména osobních údajů souvisejících s těmito službami“.

²⁰ SDEU, rozsudek ze dne 6. října 2020, La Quadrature du net a další ve spojených věcech C-511/18, C-512/18 a C-520/18, ECLI:EU:C:2020:791, bod 209.

být důvod pro omezení srozumitelný pro osoby, na něž se vztahuje. To také zahrnuje jasné pochopení toho, jak a kdy se omezení může uplatnit.

50. Vnitrostátní právní předpisy týkající se prevence a vyšetřování porušování etických pravidel regulovaných povolání by například mohly stanovit, že pokud může zveřejnění skutečnosti, že určitá osoba je vyšetřována pro závažné porušení, poškodit účel vyšetřování, informace nemusí být po omezenou dobu subjektu údajů zpřístupněny.
51. Mezi možnými účely zpracování a důvody pro omezení uvedenými v bodě 3.3 těchto pokynů musí existovat vazba.
52. Je třeba říci, že někdy výkon práv subjektů údajů pomáhá správcům ve výkonu jejich funkce. Například výkon práva na opravu údajů může přispět ke kvalitě údajů.

4.1 Kategorie osobních údajů

53. Ustanovení čl. 23 odst. 2 písm. b) GDPR stanoví, že kategorie osobních údajů, na které se vztahují omezení, musí být uvedeny v legislativním opatření, které tato omezení ukládá²¹.
54. Obdobně mohou mít omezení týkající se zvláštních kategorií osobních údajů na subjekty údajů větší dopad, a proto by mělo legislativní opatření stanovující takové omezení uvádět dotčené zvláštní kategorie údajů.

4.2 Rozsah omezení

55. Ustanovení čl. 23 odst. 2 písm. c) GDPR stanoví, že musí být upřesněn i rozsah omezení, tj. o jaká práva se jedná a jak dalece budou omezena, například, že se omezení týká pouze práva na omezení zpracování (článek 18 GDPR) nebo že se může týkat práva na přístup, opravu a výmaz.

4.3 Záruky proti zneužití údajů nebo protiprávnímu přístupu k nim či jejich protiprávnímu předání

56. Ustanovení čl. 23 odst. 2 písm. d) GDPR uvádí, že legislativní opatření zahrnuje záruky proti zneužití údajů nebo protiprávnímu přístupu k nim či jejich protiprávnímu předání. To se týká zejména organizačních a/nebo technických opatření²², která jsou nezbytná k prevenci narušení či protiprávního předání údajů, jako je bezpečné uchování fyzických dokumentů. V některých členských státech lze například výkon práv souvisejících se zpracováním prováděným v konkrétních odvětvích vykonávat prostřednictvím mediace vnitrostátního dozorového úřadu pro ochranu údajů.
57. Legislativní opatření se může týkat také pravidelných opatření k přezkumu daného rozhodnutí o omezeních. Zákonodárce může navrhnout pravidelný přezkum každého omezení zavedeného správcem údajů, aby bylo zajištěno, že jeho odůvodnění je stále platné.

4.4 Specifikace správce

58. Ustanovení čl. 23 odst. 2 písm. e) GDPR vyžaduje, aby legislativní opatření upřeshňovalo specifikaci správců nebo kategorie správců. Jmenování správců v legislativním opatření nejenže podporuje právní jistotu, pokud jde o odpovědnost za operace zpracování ve vztahu k omezením, ale také umožňuje subjektům údajů zjistit, na koho se mají při výkonu svých práv obrátit, jakmile bude omezení zrušeno.

4.5 Doby uložení

---

²¹ Kde je to možné, správce údajů může jít nad rámec tohoto ustanovení a uvést konkrétní položky, na které se může omezení práv vztahovat, jako například předběžné výsledky vyšetřování, rozhodnutí o zahájení šetření atd.

²² Viz [Pokyny EDPB 4/2019 týkající se článku 25 Záměrná a standardní ochrana osobních údajů](#).

59. Ustanovení čl. 23 odst. 2 písm. f) GDPR stanoví, že legislativní opatření musí obsahovat zvláštní ustanovení týkající se dob uložení a platných záruk s ohledem na povahu, rozsah a účely zpracování nebo kategorie zpracování. Doba uchování by se například mohla vypočítat jako doba trvání operace zpracování a doba případného soudního sporu.

4.6 Rizika z hlediska práv a svobod subjektů údajů

60. Ustanovení čl. 23 odst. 2 písm. g) GDPR vyžaduje, aby legislativní opatření zahrnovalo rizika z hlediska práv a svobod subjektů údajů. Jedná se o velmi důležitý krok, který napomáhá při testu nezbytnosti a přiměřenosti omezení.
61. Cíl tohoto posouzení rizik z hlediska práv a svobod subjektů údajů je dvojitý. Na jedné straně poskytuje přehled o potenciálním dopadu omezení na subjekty údajů. Na druhé straně poskytuje prvky pro provedení testu nezbytnosti a přiměřenosti omezení. V tomto ohledu by v případě potřeby mělo být zváženo provedení posouzení vlivu na ochranu údajů²³.
62. Zákonodárce by měl posuzovat rizika z hlediska práv a svobod subjektů údajů z pohledu subjektů údajů. Provedení posouzení vlivu na ochranu osobních údajů není vždy povinné, legislativní opatření však může ve vhodných případech uvádět konkrétní rizika pro subjekty údajů, jako například chybné profilování vedoucí k diskriminaci, snížení lidské důstojnosti²⁴, rizika týkající se svobody projevu, práva na soukromí a ochranu údajů²⁵, větší dopad na zranitelné skupiny (například děti nebo osoby se zdravotním postižením) a další.
63. Je-li takové posouzení provedeno, EDPB považuje za nezbytné zahrnout jej do bodů odůvodnění nebo důvodové zprávy právního předpisu²⁶ nebo do posouzení dopadů²⁷.

4.7 Právo být informován o daném omezení, pokud to není na újmu účelu omezení

64. Ustanovení čl. 23 odst. 2 písm. h) GDPR stanoví, že subjekty údajů musí být informovány o daném omezení, pokud toto informování nemůže být na újmu účelu omezení. To znamená, že subjekty údajů mají být o omezení svého práva na informace zpravidla informovány. Za tímto účelem může postačovat obecné oznámení o ochraně údajů.
65. Pokud například subjekt údajů vysloveně žádá o výkon určitého práva ve velmi choulostivém okamžiku daného správního vyšetřování, měl by být pokud možno informován o důvodech omezení. Pokud by však informování subjektu údajů o důvodech omezení vedlo k narušení účinku omezení (tj. bránilo by předběžným účinkům vyšetřování), tyto informace mu nebudou zpřístupněny. Za účelem ochrany vyšetřování mohou být přijata určitá omezení. V takovém případě musí omezení zůstat nezbytná a přiměřená, a správce údajů by tedy měl provést posouzení, aby ověřil, zda informování subjektu údajů o omezení není na újmu účelu omezení.
66. Jinými slovy, za mimořádných okolností, například pokud subjekt údajů požaduje v počátcích předběžné fáze vyšetřování informace o tom, zda je předmětem vyšetřování, může správce údajů

---

²³ Viz rovněž pracovní skupina zřízená podle článku 29, Pokyny pro posouzení vlivu na ochranu údajů a stanovení, zda „je pravděpodobné, že zpracování údajů bude mít za následek vysoké riziko“ pro účely nařízení 2016/679, wp248rev.01 schválené EDPB dne 25. května 2018.

²⁴ Lidská důstojnost představuje právo chráněné článkem 1 Listiny.

²⁵ Články 7 a 8 Listiny.

²⁶ Účelem důvodové zprávy je vysvětlit důvody a kontext legislativního opatření vycházející z různých fází přípravného procesu.

²⁷ Viz čl. 35 odst. 10 GDPR.

rozhodnout, že v daný okamžik tyto informace neposkytne – je-li toto omezení zákonné a v konkrétním případě nezbytně nutné k prevenci újmy na účelu omezení.

67. V pozdější fázi, například po ukončení předběžné fáze vyšetřování nebo šetření, by měly subjekty údajů obdržet (zvláště) oznámení o ochraně údajů. V této fázi je stále možné, že některá práva budou nadále omezována, například právo na přístup k informacím o zahájení vyšetřování nebo k tvrzením potenciálních obětí obtěžování²⁸. Tato skutečnost by měla být uvedena v oznámení o ochraně údajů spolu s uvedením lhůty, ve které budou práva plně obnovena, je-li to možné.

5 KONZULTACE S DOZOROVÝMI ÚŘADY (ČL. 36 ODS. 4 A ČL. 57 ODS. 1 PÍSM. C) GDPR)

68. V souladu s čl. 36 odst. 4 GDPR, jsou-li omezení přijata na úrovni členských států, členské státy konzultují s dozorovým úřadem před přijetím legislativního opatření, které má přijmout vnitrostátní parlament, nebo regulačního opatření založeného na takovém legislativním opatření ukládajícím omezení práv subjektů údajů podle článku 23 GDPR.
69. Podle čl. 57 odst. 1 písm. c) GDPR patří mezi úkoly dozorových úřadů také poskytování poradenství ohledně legislativních opatření týkajících se ochrany práv a svobod jednotlivců v souvislosti se zpracováním osobních údajů.
70. Není-li dozorový úřad řádně konzultován, může podle čl. 58 odst. 3 písm. b) GDPR z vlastního podnětu vydávat stanoviska určená vnitrostátnímu parlamentu, vládě členského státu nebo v souladu s právem členského státu dalším institucím či subjektům, jakož i veřejnosti, ohledně veškerých otázek souvisejících s ochranou osobních údajů.
71. Kromě toho mohou právní předpisy o ochraně údajů na vnitrostátní úrovni stanovit konkrétní postupy týkající se přijímání legislativních opatření, která mají za cíl omezit práva zaručená články 12 až 22 a článkem 34 GDPR, v souladu s článkem 23 GDPR. Může se tak stát pouze v případě, že jsou v souladu s GDPR.

6 NEDODRŽENÍ POŽADAVKŮ ČLÁNKU 23 GDPR ČLENSKÝM STÁTEM

72. Evropská komise má jakožto strážkyně Smluv povinnost sledovat uplatňování primárního a sekundárního práva EU a zajišťovat jeho jednotné uplatňování v celé EU, včetně přijímání opatření tam, kde by vnitrostátní opatření nebyla v souladu s právem EU.
73. V souladu se zásadou nadřazenosti práva EU dále platí, že „povinnost nepoužít vnitrostátní právní předpisy odporující unijnímu právu připadá nejen vnitrostátním soudům, ale rovněž všem státním orgánům, včetně správních orgánů, jež mají v rámci svých pravomocí uplatňovat unijní právo“²⁹.

7 SPECIFICKÉ PRVKY TÝKAJÍCÍ SE SPRÁVCŮ A ZPRACOVATELŮ ÚDAJŮ

7.1 Zásada odpovědnosti

²⁸ Další informace viz SDEU, rozsudek ze dne 17. července 2014, *YS v. Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel a Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel v. M a S*, věci C-141/12 a C-372/12, ECLI:EU:C:2014:2081, body 45 a 46 a rozsudek ze dne 20. prosince 2017, *Novak*, věc C-434/16, ECLI:EU:C:2017:994, bod 56.

²⁹ SDEU, rozsudek ze dne 4. prosince 2018, věc C-378/17, ECLI:EU:C:2018:979, bod 38.

74. S ohledem na zásadu odpovědnosti (čl. 5 odst. 2 GDPR), a přestože to není součástí záznamů požadovaných podle článku 30 GDPR, je dobrou praxí, že správce údajů dokumentuje uplatnění omezení na konkrétní případy vedením záznamů o jejich uplatňování. Tento záznam by měl obsahovat příslušné důvody omezení, které z důvodů uvedených v čl. 23 odst. 1 GDPR se uplatní (pokud legislativní opatření umožňuje omezení z různých důvodů), jejich časovou platnost a výsledek testu nezbytnosti a přiměřenosti. Záznamy by měly být na požádání zpřístupněny dozorovému úřadu pro ochranu údajů.
75. V případě, že má správce údajů pověřence pro ochranu osobních údajů, měl by být pověřenec bez zbytečného odkladu informován, alespoň obecně, kdykoli jsou v souladu s legislativním opatřením omezena práva subjektu údajů. Pověřenec pro ochranu osobních údajů by měl mít přístup k souvisejícím záznamům a veškerým dokumentům týkajícím se faktického nebo právního kontextu, ve kterém k omezení dochází. Zapojení pověřence pro ochranu osobních údajů do uplatňování omezení by mělo být rovněž zdokumentováno.

7.2 Výkon práv subjektu údajů po zrušení omezení

76. Správce údajů by měl omezení zrušit, jakmile přestanou platit okolnosti, které je odůvodňují. Pokud subjekty údajů nebyly o omezeních do tohoto okamžiku informovány, měly by být informovány nejpozději při zrušení omezení.
77. Během uplatňování omezení mohou subjekty údajů vykonávat veškerá svá práva, která nejsou omezena. Aby bylo možné posoudit, kdy lze omezení částečně nebo zcela zrušit, může se během uplatňování omezení několikrát provést test nezbytnosti a přiměřenosti.
78. Po zrušení omezení, které by mělo být zdokumentováno v záznamu uvedeném v oddíle 5, mohou subjekty údajů uplatňovat veškerá svá práva.
79. Pokud správce neumožní subjektům údajů výkon jejich práv poté, co bylo omezení zrušeno, může subjekt údajů v souladu s čl. 57 odst. 1 písm. f) GDPR podat na správce stížnost dozorovému úřadu.

7.3 Nedodržení legislativního opatření ukládajícího omezení správcem údajů

80. Pokud jsou legislativní opatření ukládající omezení podle článku 23 GDPR v souladu s tímto nařízením, avšak správce údajů je poruší, mohou vůči němu dozorové úřady využít svých poradních, vyšetřovacích a nápravných pravomocí, stejně jako v jakémkoli jiném případě nedodržení pravidel GDPR.
81. V souladu s pravomocemi předpokládanými čl. 58 odst. 1 GDPR mají dozorové úřady tyto vyšetřovací pravomoci:
- nařídit správci a zpracovateli, případně zástupci správce nebo zpracovatele, aby jim poskytli veškeré informace, které dozorové úřady potřebují k plnění svých úkolů,
  - provádět vyšetřování formou auditů ochrany údajů,
  - ohlásit správci nebo zpracovateli údajné porušení GDPR,
  - získat od správce a zpracovatele přístup ke všem osobním údajům a ke všem informacím, které potřebují k výkonu svých úkolů,
  - získat přístup do všech prostor, v nichž správce a zpracovatel působí, včetně přístupu k veškerému zařízení a prostředkům určeným ke zpracování údajů, v souladu s procesním právem Unie nebo členského státu.
82. Je-li třeba uplatnit nápravná opatření, mohou dozorové úřady v souladu s čl. 58 odst. 2 GDPR:
- **upozornit** správce či zpracovatele, že zamýšlené operace zpracování pravděpodobně porušují GDPR,

- **udělit napomenutí** správci či zpracovateli, jehož operace zpracování porušily GDPR,
- **nařídít** správci nebo zpracovateli, **aby vyhověl** žádostem subjektu údajů o výkon jeho práv podle GDPR,
- **nařídít** správci či zpracovateli, **aby uvedl operace zpracování do souladu** s GDPR, a to případně předepsaným způsobem a ve stanovené lhůtě,
- **nařídít** správci, **aby subjektu údajů oznámil případy porušení zabezpečení osobních údajů**,
- **uložit** dočasné nebo trvalé omezení zpracování, včetně jeho **zákazu**,
- **nařídít** opravu či výmaz osobních údajů nebo omezení zpracování podle článků 16, 17 a 18 GDPR a ohlašování takových opatření příjemcům, jimž byly osobní údaje zpřístupněny podle čl. 17 odst. 2 a článku 19 GDPR,
- **uložit správní pokutu** podle článku 83 vedle či namísto opatření uvedených v čl. 58 odst. 2 GDPR, podle okolností každého jednotlivého případu,
- **nařídít** přerušení toků údajů příjemci ve třetí zemi nebo toků údajů mezinárodní organizaci.

83. Pokud jde o poradní pravomoci dozorových úřadů předpokládané v čl. 58 odst. 3 GDPR, mohou tyto úřady:

- poskytovat poradenství správcům v souladu s postupem předchozí konzultace podle čl. 36 odst. 1 a 5 GDPR,
- povolovat zpracování uvedené v čl. 36 odst. 5 GDPR, pokud právo členského státu takové předchozí povolení vyžaduje.

8 ZÁVĚRY

84. Článek 23 GDPR umožňuje za zvláštních podmínek vnitrostátnímu normotvůrci nebo normotvůrci Unie prostřednictvím legislativního opatření omezit rozsah povinností a práv uvedených v člancích 12 až 22 a v článku 34, jakož i v článku 5 GDPR v rozsahu, v jakém ustanovení tohoto článku odpovídají právům a povinnostem stanoveným v člancích 12 až 22, jestliže takové omezení respektuje podstatu základních práv a svobod a představuje nezbytné a přiměřené opatření v demokratické společnosti s cílem zajistit mimo jiné důležité cíle obecného veřejného zájmu Unie nebo členského státu.
85. Omezení práv subjektů údajů musí splňovat požadavky uvedené v článku 23 GDPR. Členské státy nebo Unie vydávající legislativní opatření stanovující tato omezení a správci údajů, kteří je uplatňují, by si měli být vědomi výjimečné povahy těchto omezení.
86. Před zavedením omezení práv subjektů údajů do práva Unie nebo členského státu by měl být proveden test přiměřenosti.
87. Dozorové úřady by měly před přijetím legislativních opatření stanovujících omezení být konzultovány a měly by mít pravomoci vynutit jejich soulad s GDPR.
88. Jakmile dojde ke zrušení omezení, musí být subjektům údajů správcem umožněno vykonávat jejich práva.

9 PŘÍLOHA: KONTROLNÍ SEZNAMY – ČLÁNEK 23 GDPR V KOSTCE

9.1 Požadavky podle čl. 23 odst. 1 GDPR

- i. *Respektování podstaty základních práv a svobod*
- ii. *Posouzení přiměřenosti a nezbytnosti*
- iii. *Legislativní opatření stanovující omezení a nezbytnost předvídatelnosti (41. bod odůvodnění a judikatura Soudního dvora EU)*
- iv. *Práva subjektů údajů a povinnosti správce údajů, které mohou být omezeny*
  - a) právo na transparentní informace (článek 12 GDPR);
  - b) právo na informace (články 13 a 14 GDPR);
  - c) právo na přístup k osobním údajům (článek 15 GDPR);
  - d) právo na opravu (článek 16 GDPR);
  - e) právo na výmaz (článek 17 GDPR);
  - f) právo na omezení zpracování (článek 18 GDPR);
  - g) oznamovací povinnost ohledně opravy nebo výmazu osobních údajů nebo omezení zpracování (článek 19 GDPR);
  - h) právo na přenositelnost údajů (článek 20 GDPR);
  - i) právo vznést námitku (článek 21 GDPR);
  - j) právo nebyt předmětem automatizovaného individuálního rozhodování (článek 22 GDPR);
  - k) povinnosti stanovené v článcích 12 až 22 GDPR (článek 5 GDPR) a
  - l) oznamování případů porušení zabezpečení osobních údajů subjektům údajů (článek 34 GDPR).
- v. *Důvody pro omezení*
  - a) národní bezpečnost;
  - b) obrana;
  - c) veřejná bezpečnost;
  - d) prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkon trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení;
  - e) jiné důležité cíle obecného veřejného zájmu Unie nebo členského státu, zejména důležitý hospodářský nebo finanční zájem Unie nebo členského státu, včetně peněžních, rozpočtových a daňových záležitostí, veřejného zdraví a sociálního zabezpečení;
  - f) ochrana nezávislosti soudnictví a soudních řízení;
  - g) prevence, vyšetřování, odhalování a stíhání porušování etických pravidel regulovaných povolání;
  - h) monitorovací, inspekční nebo regulační funkce spojená, i pouze příležitostně, s výkonem veřejné moci v případech uvedených v písmenech a) až e) a g);
  - i) ochrana subjektu údajů nebo práv a svobod druhých;
  - j) vymáhání občanskoprávních nároků.

9.2 Požadavky podle čl. 23 odst. 2 GDPR

- i. *účely zpracování nebo kategorie zpracování;*
- ii. *kategorie osobních údajů;*
- iii. *rozsah zavedených omezení;*
- iv. *záruky proti zneužití údajů nebo protiprávnímu přístupu k nim či jejich protiprávnímu předání;*
- v. *specifikace správců nebo kategorie správců;*
- vi. *doby uložení a platné záruky s ohledem na povahu, rozsah a účely zpracování nebo kategorie zpracování;*

- vii. *rizika z hlediska práv a svobod subjektů údajů a*
- viii. *právo subjektů údajů být informováni o daném omezení, pokud toto informování nemůže být na újmu účelu omezení.*